

Skomakerdiket.

Skomakerdiket du ligger der så kjær,
omkranset av gamle gran og furutrær,
med vannliljer rundt ditt vakre hode
med øyner som opp mot himmelen ser
og en elv som renner ut og bare ler og ler.
Så når sommernattens varme vind
stryker meg om kinn, vil jeg alltid huske deg som min.
Et varsku sendte du den samme natt, når lyn og torden skrallet
og regnet pøste ned så det rene syndefallet,
men om morgenen så smilte du igjen, du ville være venner,
du ville jeg skulle si til alle som jeg kjenner.
La vreden aldri vare lenge, det hjelper lite med en binge full av penge.
Smil som solen, og la det skje, så lenge du har en og smile til.

Fløyfjellet.

Fløyfjellet rister skrotten etter siste uværsmatt.
Så stor, sterk og bred hver kveld når sol går ned,
da fagres fjellet med.
Kledd i nasjonaldrakten har eg sett deg titt når solen svant,
da hørte jeg suset fra skog og vann. ”Ja vi elsker dette land”.
Fløyfjellet du har din egen tone du, vårt fjell i gamle Bergen’s stad.
Du fikk ikke noe by-våpen, men bak ditt krøllete hode,
står Rundemannen med din Kongekrone.
Du ser til byfjorden ned, småbåter dupper opp og ned
i milde dønninger fra vest.
Puddefjorden kledd til fest, Nordnes, Sandviken og Høyden.
Her har de bygget sine trygge hjem, med koselige hager,
vinker og ler hitveis og syrintrær.
Er det så løyent, mens en går her oppe på Fløyfjellet og hører fuglene
tralle, at en liten tåre fra kinnnet ditt faller når du ser utover,
Aldri en vakrere by har eg sett, som Bergen, når solen frekk der ligger
så trygt i fjordens arm, så livsglad og så ny, en perle er du,
Bergen og Fløyen - VÅR DEILIGE BY.